

TRIO CHALUMEAU

Trioen består af John Kruse, som er uddannet på det Fynske musikkonservatorium, i dag er han klarinettist i det Kgl. Kapel. René Højlund er uddannet på det Kgl. musikkonservatorium, og er i dag klarinettist i Odense symfoniorkester. Kenneth Larsen er uddannet på det Fynske musikkonservatorium, og blev som 20-årig ansat i Odense symfoniorkester, hvor han nu har været i 26 år. I denne koncert spiller John klarinet, René bassethorn og Kenneth basklarinet.

Trio Chalumeau spiller J. S. Bachs Goldbergvariationer.

Fantastisk indspilning med Trio Chalumeau af Bachs mesterværk i et forrygende arrangement for klarinet, bassethorn og basklarinet af Jesper Jørgensen. Udvalgt som "Ugens CD" på DR P2-musik i uge 29, 2013!

P2 Musik skrev:

Johann Sebastian Bachs Goldberg-variationer er ét af de værker, der gennem århundreder fået musikere og musiklyttere til at kalde Bachs musik for overjordisk. Her mødes kreativitet og systematik, enkelthed og kompleksitet, imens stemmerne fletter sig ind i hinanden.

Mesterværket findes indspillet i utallige versioner. Cembalo, klaver og orgel-versioner er der mange af - og blandt de allermest berømte er pianistens Glenn Goulds to indspilninger fra 1955 og 1981.

Men også en udgave for strygetrio er indspillet flere gange, og så er der alle de andre: Fra messingblæsere til marimba.

Hvad skal vi nu med en version for klarinet, bassethorn og basklarinet? Jo, det er indlysende fra første skæring, at danske Trio Chalumeau her giver os endnu en grund til at beundre Goldberg-variationerne. Musikken klinger smukt hos trioen, fra det indledende enkelt spillede tema til de mange virtuose variationer. Det er også helt åbenbart, at de tre klarinettister er tæt sammenspillede. De er vant til at give hinanden plads, så alle stemmer står klart frem, de er fælles om hver lille affrasering, og der anes et enigt smil i mundvigen hos de tre klarinetkammerater i den sidste variation, hvor temaet fra "Bro, bro, brille" pludselig dukker op, efter 29 variationers seriøse udfordringer.

Sådan er det med Goldberg-variationerne: Det er et værk med både de smukke melodilinjer, de mørkefarvede kontraster når Bach går fra dur til mol, de fingerbrækkende virtuosier, og så selvfølgelig det lille smil på læben når folkemelodierne sættes ind henimod slutningen. Det er et værk der når at rumme det hele, inden det slutter så enkelt og smukt som det startede. Og selvfølgelig kan vi ikke få for mange velspillede versioner af al denne herlighed. Så tak for endnu én!

Som skabt for klarinetter.